

Bir Demet Çiçek

Halil NİMETOĞLU (E. Vali)

Yanılmıyorsam 2005 yılıydı. Düzce'deki görevim sırasında iş adamlarının oluşturduğu bir tesisin açılışını yapıyorduk.

Tesisin salonunda büyük bir katılımcı kitlesi vardı. Davetliler arasında çok sayıda siyaset ve yönetim alanından, iş dünyasından kişiler bulunuyordu. Bunlardan birisi de zamanın TBMM Başkanıydı.

Program gereği sayın başkan da bir konuşma yaptı. Konuşmasında, Düzce'nin sosyal yapısına, bu yapıyı oluşturan unsurlara teker, teker değindi. Bu yapıda barış ve uyumla örnek bir kardeşliğin bulunduğunu iyi niyetle ifade etti. Programın son konuşmacısı İl'in Valisi olarak bendim.

Çalıştığım her yerin kendine göre sosyal yapı özellikleri vardı. İnanç ve etnik köken farklılıkları bunların başında geliyordu.

Bu yerlerde, bu farklılıkları kesinlikle ifade etmemeye özen gösterdim. Ne özel ortamlarda ne de resmi ortam ve konuşmalarında.

Bu ilkemden hareketle, konuşmamda Düzce'yi oluşturan sosyal unsurlara gibi hiç değinmedim.

Fakat görünmeyen bir güç o sırada bana bir benzetme ve değerlendirmeyi yapmama yol açtı:

Düzce'nin sosyal yapısının **BİR DEMET ÇİÇEK** olduğunu ifade ettim. Bu demeti, gül, karanfil, lale, melekşe başta olmak üzere çok sayıda çiçeğin oluşturduğunu anlattım.

Bu çiçeklerden her biri Düzce'nin ana yapısını oluşturan sosyal unsurlardı.

Bu çiçeklerin her birinin ayrı ayrı kokusu, rengi ve kendine özgü güzelliği varken, demet olunca daha bir başka renk, koku ve güzellik oluşuyorlardı.

Bu güzellikten daha anlamlı ve değerli olan şeyin de çiçekleri demet halinde tutan bağın olduğunu ifade ettim. Bu bağ aslında Düzceliliği ve burada birlikte yaşamının verdiği bir aile ve kardeşlik anlayış ve gerçeğini ifade ediyordu.

Bu benzetme aslında Türkiye'mizi dile getiriyordu. Ülkemizin bir demet çiçek ve bir dostumun dile getirdiği gibi, mozaik değil **"renkli bir mermer"** olduğunu anlatıyordu.

Bu topraklar tarih boyu neler gördü, neler yaşadı.

Benzetmemizden yola çıkarsak; bu çiçek demetinde her zaman gözü olanlar eksik olmadı.

Bunlardan birileri bu demeti oluşturan bağ çözüp çiçekleri dağıtmayı düşündü, beceremedi. Çünkü çok uğraştı, fakat bağın ucunu bulup çözemedi. Bağın ucu çok derindeydi, bulmak imkânsızdı.

Zaman içinde başkaları, başka yollar denedi bağ çözüp, demeti dağıtmak için.

Ellerine keskin kılıçlar alıp, bağ kesmeyi denediler, beceremediler. Çünkü bağ o kadar güçlü ve sağlam ki, kesemediler.

Tüm bu girişimleri; çiçek demetimiz her zaman ki koku, renk ve güzelliğini yitirmeden sağlam bir biçimde püskürtmeyi başardı.

Tarih boyu olduğu gibi, bugün de bu güzel çiçek demetinde gözü olanların her türlü saldırısı olacaktır.

Fakat bir demet çiçek gibi güzel ve bir renkli mermer kadar sağlam ve güçlü Anadolu sosyal yapısını oluşturan yurttaşlarımızın kardeşlik ve kader birliği anlayışı her türlü saldırıya, her zamanki gibi karşı koyacaktır.

Kötü emeli olanların tüm girişim ve çabaları boşa çıkacaktır. Bunun için de çiçek demetimizin bağına her zamankinden daha çok sahip çıkıp korumak zorundayız...